

Sfântul Mucenic Oprea Miclăuș, exemplu pentru lupta mirenilor împotriva ereziei

Sfânta noastră Biserică prăznuiește astăzi pe Sfinții Mărturisitori ai Ardealului împotriva Uniației greco-catolice din secolul al XVIII-lea: sfântul cuvios mărturisitor Visarion, sfântul cuvios mărturisitor Sofronie, sfântul mucenic Oprea, sfântul preot Moise Măcinic din Sibiel, sfântul preot mărturisitor Ioan din Galeș.

Citim despre viața sfântului mucenic Oprea Miclăuș următoarele:

Acest mărturisitor al dreptei credințe s-a născut în Săliștea Sibiului, pe vremea împărătesei Maria Tereza (1740-1780). Era plugar și împreună cu soția și copiii lui ducea o viață de bună cucernicie și plăcută lui Dumnezeu. Pe vremea aceea, semeața împărăteasă multă silnicie făcea credincioșilor de sub stăpânirea ei, ca să-i rupă de Biserica Ortodoxă și să-i plece unirii cu Roma. Le răpea bisericile, pe preoți îi izgonea, pe cei care nu se clătinau de la dreapta credință și nu se plecau Romei îi lovea cu biruri și poveri și umplea temnițele cu ei.

În amărăciunea lor, creștinii se rugau fierbinte lui Dumnezeu să nu-i lase să piară cu totul; iar Dumnezeu și-a plecat urechea cu milă și a ridicat pe Oprea din Săliște, bărbat drept și luminos, să le fie apărător în cumplita lor primejdie.

Astfel, evlaviosul Oprea porni cu încredere la luptă pentru apărarea dreptei credințe. Mai întâi își întări sufletul cu post și rugăciune, cu binecuvântările preoților izgoniți de la sfintele lor preostoale și cu bunele povețe de la bătrânii înțelepți. Apoi căută, prin munții și văile din împrejurimi, mulțimea dreptcredincioșilor, pretutindeni îmbărbătând pe cei ce pătimeau, mângâind pe cei ce suspinau și sprijinind pe cei ce se clătinau.

Când se înfățișă înaintea căpeteniei de la cârma țării și îi ceru oprirea prigoanelor și sloboda mărturisire a dreptei credințe, căpetenia îl muștră că pe un răzvrătit și îl amenință cu temnița și moartea, dacă nu se pleacă unirii cu Roma. Văzând această neomenie, în toamna anului 1748, evlaviosul Oprea merse la Viena să se plângă împărătesei și să-i ceară libertate pentru Biserica Ortodoxă, arătând că unirea cu Roma s-a făcut atât de ascuns, încât nici preoții

n-au știut ce este.

Împărăteasa i-a spus cu viclenie că i-a ascultat plângerea, dar în ascuns a dat poruncă pentru mai mari prigoane, iar Oprea să fie întemnițat de îndată ce va sosi în Ardeal.

Prin vrerea lui Dumnezeu, aflând de această ticăloșie, evlaviosul Oprea a rămas în Banat ca cioban la oi. Dar după puțin timp, înainte de Sfintele Paști, evlaviosul Oprea nemaiputând răbda suferințele dreptcredincioșilor, merse iarăși la Viena și ceru împărătesei oprirea prigoanelor, și zicea: „Sau vlădică de legea noastră, sau drum slobod să plecăm din țară”. Împărăteasa porunci că fericitul Oprea să fie prins și osândit la temniță pe viață în cetatea Kufstein din Tirol.

Pe fericitul Oprea l-a așteptat vreme îndelungată soția sa Stana, stând la ușa bisericii, împodobită în negru, plângând și cerând milă ca să-și poată crește copiii. Dar el n-a mai venit, împodobindu-se în temniță cu cununa nepieritoare a sfinților mucenici.

Din viața acestui sfânt mucenic vedem că, atunci când Biserica a avut nevoie de mărturisire întru apărarea credinței, Dumnezeu a binevoit și prin credincioși mireni să facă lucrarea sa. Acest binecredincios ortodox l-a slujit pe Hristos până la moartea martirică în temuta închisoare Kufstein, fiind reprezentantul poporului ortodox ardelenesc în fața autorităților lumești ale vremii, cărora le-a cerut libertate și dreptate pentru credincioșii ortodocși din Transilvania.

Viața sfântului ne spune că după ce și-a întărit sufletul cu post și rugăciune, plugarul Oprea a plecat la lupta sa contra împărăției papistașe, luând binecuvântare de la „preoții alungați de la sfintele lor prestoale”, adică preoți nepomenitori prigonți pentru că se opuneau ereziei, și sfaturi de la bătrânii înțelepți, probabil mai-marii satelor ardeleni, care se conduceau încă după rânduiele vechi de pe vremea dacilor.

A fost acuzat de autoritățile locale de răzvrătire, a fost păcălit, în stilul cunoscut al împăraților habsburgi, de către împărăteasa prigonitoare Maria Tereza că i se vor rezolva doleanțele, apoi a fost întemnițat în închisoarea Kufstein, din Tirol, unde s-a săvârșit mucenicește. A fost trecut alături de cuvioșii ieromonahi și cucernicii preoți ortodocși care au luptat pentru dreapta credință în Ardeal.

Pentru bărbăția sa mucenicească, iconograful îl plasează în centrul icoanei sfinților mărturisitori ardeleni, ca unul care a mărturisit cu prețul vieții credința sa în ortodoxia Bisericii de Răsărit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.